

KJAK

Lat høvuðsstaðin granska ullina!

**JÁKUP AV
SKARÐI**

Við eini verkætlan, kunnu vit í Tórshavnar kommunu taka stig til at skipa ullarmóttøku - til dømis í samstarvi við ALS og Fróðskaparsetrið - og harvið leggja lunnar undir arbeiði, útbúgving og gransking um ull og ullarvirking. Soleiðis kunnu vit menna siðsøguligan kunnleika, alt meðan vit gagnnýta tilfeingið.

Ivasamt er, um eg skal seta rópitekin ella spurnartekin

við hetta aldargamla orðafelli: "Ull er Føroya gull". Men tað er vist, at føroysku ullarvørurnar eru høgt í metum heima og úti - tó at hon í áseyðaroytingini er tung at fáast við á rættini.

Tað er okkum moralskt - og siðsøguliga - álagt at fyriskipa ullartiltøk og betra umstøðurnar at taka ímóti og virka ullina, heldur enn framhaldandi at lata hetta ríkidømi gleppa okkum av hondum.

At nevna allar nýtslurvørur, er vónleyst, men tað hevur verið róð framundir, at tað er upplagt at seta føroysk undirklæði til standardútgjerd í bjarging-arbátum.

Høvuðsstaðarøki hevur ríkt tilfeingi um vit læra okkum at síggja móguleikar í seyðinum innan Tórshavnar kommunu. Eg nevni í hesum parti bert ull og skinn, men sjálvsagt skulu vit eisini menna móguleikarnar við seyðakjøti.

Høvuðsstaðurin eigur at verða undangongu-kommuna og vísa øðrum kommunum á, hvussu til ber at skipa fyri tiltøkum og verkætlanum. Tí meti eg tað vera rættast, um vit leggja okkum eftir at skipa fyri slóðbrótandi ætlan, hvussu vit taka ímóti og virka ull í høvuðsstaðnum.

Um vit seta út í kortið ætlanir at taka móti ull á vári

2013, so kunnu vit á heysti 2013 standa klár við ætlan um at taka móti skinnnum. Kunnleikin er stórur um bæði ull og skinn, og tí eiga vit at gera alt vit kunnu at savna vitanina, at vit eisini finna fram nýggjar slóðbrótandi leiðir innan hetta økið.

Skinmóttøkan hevur verið ov nógv tengd at ivasemi, um fyrirkuruttanlands fóru at keypa og eisini hevur spurningur um sláturvirki gjørt sítt til, at tað hevur verið við ávísu fyrivarni at tikið hevur verið móti skinnnum.

Ullarvirking hevur funnið sína mótgongd, tí ov lítið hevur verið latið fyri ullina, og talan er um eina langa prosess, áðrenn peningur og vinningur er tøkur. Vit mugu tí brynja okkum við toli heldur enn bert at hugsa løtuvinning.

Ein verkætlan eigur at

kunna skipast, har nøkur við kunnleika til rættan framferðarhátt saman við arbeiðsleysum ella øðrum áhugaðum seta í verk ullarmóttøku. Hendan móttøkan skal fyrst og fremst skilja ullina í nýtslubólkar og síðani hageiða eftir bestu forskriftum.

Eg hugsi mær, at Tórshavnar kommuna hevur hóskaði høli tókt at lata til slíka verkætlan fyri at lætta um uppstartin. Harafturat eri eg fullvísur í, at vit eiga nógv køn fólk, ið fegin vilja starvast og standa fyri slíkari ætlan.

Vinningurin í øllum hesum er, at vit kunnu fáa fólk at granska dygdina í føroysku ullini. soleiðis, at vit gagnnýta allar lutir, um tað er í klæðum, myndlist, ella heilt nýggjum úrdráttum.

Tað er at fegnast um at føroyskir sniðgevar halda

seg til og møta viðurkenning heima og uttanlands. Vónandi kann slík verkætlan stimbra mong onnur at gera egnar royndir. Móguleikarnir eru nógvir, men vit mugu seta fullgóðar arbeiðskarmar.

Síðan hugsi eg mær, at lutur í hesum arbeiði eisini sæst aftur, tá ið vit fáa á stovn listaskúla! Lat okkum skipa listaskúlan, ið røkkur øllum listagreinum tónleiki, myndlist, sniðgeving, leiklist, sang og dansi.

Ger kommunuskúlan til lestraríbúðir

**RÓI B.
POULSEN**

*Kommunuvalevni
fyri Fólkaflokkinn*

Tórshavn er í støðugari kapping við Keypmannahavn og øðrum stórbýum. Serliga er tað

hugburðurin um "Súrligar nætur í Keypmannahavn" og tær altíð lokkandi íbúðirnar á Oyrasundi, sum eggjar ungdominum at taka

víðari útbúgving í danska høvuðsstaðnum. Tórshavnar kommuna verður noydd at taka dystin upp, tí tað er eingin annar býur ella bygd í landinum, sum hevur móguleikan kappast við miðstaðin. Tískil skulu vit gera kommunuskúlan um til seksti lestaríbúðir, har lesandi á bæði miðnámi og undir víðari útbúgving kunnu leiga fyri lítið og lætt!

Kommunuskúlin

Við at gera kommunuskúlan um til lestraríbúðir fáa vit somuleiðis lív aftur í

býin. Í árávis hevur hjarta í høvuðsstaðnum verið ímyndin av einum ferðslu-proppi, har bilar og vørvagnar fresa aftur og fram, meðan gongugøturnar og handlarnir eru tómir. Um tað eydnast mær og mínum flokki at gera kommunuskúlan um til lestraríbúðir, ímyndi tykkum so, hvussu miðbýurin sær út, tá ið seksti ella fleiri lesandi búgva í hjartanum í miðbýnum. Ímyndi tykkum umhvørvið, ímyndi tykkum lívið, sum verður aftur at síggja á havnargøtum.

Hetta er alneyðugt, tí í lötuni leita lesandi sær aðrar leiðir, tí Tórshavnar kommuna er ikki kapping-arfær við Keypmannahavn, men vit mugu taka dystin upp. Vit kunnu ikki liggja skerfløt og bíða til landið ger tað, tí so endar alt í Klaksvík!

Tískil skulu vit gera kommunuskúlan um til lestraríbúðir, tí so geva vit lesandi eitt kraftigt signal um, at vit í Tórshavnar kommunu ætla í framtíðini at bjóða tykkum eins góðar og lokkandi lestraríbúðir og tær á Oyrasundikollegium.